

GODOVI ● PRAZNIKI ● SVETE MAŠE

4. NEDELJA MED LETOM - 1. februar 2026

Brigita Irska, opatinja

Ob 8.00: + Franc Vidic, obletna

Ob 10.00: ob 80. rojstnem dnevu za zdravje v družini

Ponedeljek: 2. 2. 2026

JEZUSOVO DAROVANJE - SVEČNICA

Simeon in Ana, preroka

Ob 10.00: za žive in pokojne farane

Ob 18.30: + Marija Skubic Žgajnar, 30. dan smrti

Torek: 3. 2. 2026

Blaž, škof, mučenec

Ob 18.30: + Ana Zrnec, 7. dan pogreba

Sreda: 4. 2. 2026

Jožef Leoniški, kapucin, misijonar

Ob 7.00: + duhovnik Vinko Cingerle, po namenu družine Martinc

Četrtek: 5. 2. 2026

Agata, devica, mučenka

Ob 18.30: + Marta Gregorčič, po namenu moža Jožeta

Petek: 6. 2. 2026

Pavel Miki, duhovnik in drugi japonski mučenci - *prvi petek*

Ob 18.30: za pokojne Novakove, po namenu Majde

Sobota: 7. 2. 2026

Rihard, kralj - *prva sobota*

Ob 18.30: + Igor Zvoljenk, obletna

5. NEDELJA MED LETOM - 8. februar 2026

Hieronim Emiliani, redovni ustanovitelj

Prešernov dan, državni praznik

Ob 8.00: za žive in pokojne farane

Ob 10.00: + Frančiška Pirnat

Župnija
Sv. Simona in Juda Tadeja
Ljubljana Rudnik

OZNANILA

Od 1. do 8. februarja 2026

BLAGRI

so upanje na boljši jutri. Na upanju lahko gradim. Upanje me dviga. Lažje se zanesem na Boga, če sem ga v svojem življenju izkusil kot Boga, ki pomaga in rešuje. Upanje v Božje delovanje pomaga tudi v sedanosti: ko je na prvi pogled malo razlogov za upanje, prinaša luč v temo, ki me obdaja.

Ko Jezus blagruje določene ljudi (Mt 5,1-12), mu gre za več kot le to, da so veseli in srečni. To so lahko tudi ob rojstnem dnevu ali dobitku na loteriji. "Ubogi v duhu, žalostni, krotki, usmiljeni, čisti v srcu, ki delajo za mir, ki so preganjani zaradi pravičnosti, zasramovani zaradi vere", so srečni, ker so pripravljeni sprejeti blagoslov Božjega kraljestva. Blagri imajo upanja polno perspektivo, da na koncu ne bodo prevladale sile zla, ampak moč dobrega. Verovati pomeni: živeti iz čudeža preobrazujoče Božje bližine. Srečni mi, če lahko v vsej žalosti in bolečini, pa tudi pri vsej krščanski zavzetosti ostanemo razpoložljivi za nebeško kraljestvo.

Izdal: Župnijski urad Ljubljana Rudnik **Odgovarja:** Lojze Zupan, župnik

Tel.: 01/420 21 36; **GSM:** 041/515 030; **Splet:** www.zupnijarudnik.si

TRR NLB: SI56 020580262293859

✱ Danes je prva nedelja v februarju , zato bo sedaj po maši **ofer za obnovo naše cerkve**. Naj vam Bog že vnaprej poplača vašo velikodušnost!

✱ Jutri, 2. februarja, je praznik Jezusovega darovanja ali Svečnica. Sveta maša bo dopoldne ob 10. uri in zvečer ob 18.30. Pri obeh mašah bo **blagoslov sveč**, ki jih prinesite s seboj. - Ta starodavni bogoslužni običaj blagoslavljanja sveč se nanaša na besede starčka Simeona, ki je v Jezusu prepoznal **LUČ**, ki je zasvetila vsemu svetu, da bilo na njem več svetlobe, topline, miru in človečnosti. Ker je cerkveni praznik, prvoobhajanci in otroci četrtega razreda namesto k verouku pridejo skupaj s svojimi starši k večerni maši. Tudi tukaj je zelo res , da *“Kar se Janezek nauči, to Janez zna”*.

✱ Na Svečnico praznujemo tudi **Dan posvečenega življenja**, ki ga je Cerkev prvič obhajala leta 1997. Posebno praznovanje dneva redovnikov je uvedel papež Janez Pavel II., ki je želel posvečene osebe spodbuditi, da bi se vračale k izvirom svoje poklicnosti in vsako leto pred Bogom potrdile svojo odločitev.

✱ V torek, 3. februarja, obhajamo **god sv. Blaža**, škofa in mučenca. K njemu se zatečemo posebej v boleznih grla, prehladnih obolenj in v vsem, kar se nam, rečeno v prispodobi, “zatakne v grlu”. V ta namen bomo pri maši prejeli **Blažev blagoslov**. Če nam kdaj molitev ali zdravlilo ne pomaga, kot se nadejamo, radi rečemo, da je kot “Blažev žegen”. Vendar to ni to. **Poživimo torej vero**, da Bog skrbi za naše zdravje, ki ga deli tudi na priprošnjo svetnikov - kot je sv. Blaž.

✱ V četrtek pred prvim petkom vabljeni k molitveni uri za nove duhovne poklice ob 17.30. Jezus naroča!

✱ Na prvi petek dopoldne bom obiskal naše bolnike na njihovem domu in jim prinesel zakramente. Drugi pa vabljeni k večerni maši, pri kateri se bomo znova posvetili Jezusovemu Srcu.

✱ Na prvo soboto se izročimo Marijinemu brezmadežnemu Srcu in molimo za duhovnike.

**“Na prošnjo svetega Blaža,
škofa in mučenca, naj te Bog varuje
bolezni grla in vsakega drugega zla.
V imenu Očeta in Sina in Svetega Duha.”**

*Danes je pogosto slišati, da izgubljajo korenine ne samo mladi, ampak tudi starejši. V Evropi, v Sloveniji ... Kristjani in Cerkev, samostani in redovi. Tudi Cerkev v celoti je odvisna od naravne moči svojih otrok in družin in rodov! Toda Cerkev ni prvič na takšni prelomnici. V tej naravni oslabeledosti, ki nas podzavestno navdaja s strahom pred prihodnostjo, naj nas dviga napis na **velikonočni sveči**: **Kristus včeraj in danes, začetek in konec, njegovi so časi in vekovi, njemu slava in oblast vekomaj. Amen.***

“Zdaj pustite mamu pri miru!”

Marija in Jožef gresta 40 dni po rojstvu v Jeruzalem v tempelj, da bi izpolnila versko dolžnost: da se mama očisti in prvorojenec izroči Bogu - težko, ampak to je predpis. Verjetno si je mala družina želela to hitro opraviti. Potem pa se zaplete: v templju sta Simeon in Ana, dva starca, ki sta za takratne razmere tudi imela “posebno” življenje. Simeon spozna v novorojenem otroku pričakovanega Mesija - in v svojem navdušenju ravna domala predrzno: vzame otroka iz materinega naročja v svoje naročje in

slavi Boga z besedami, ki jih evangelist Luka vljudno zapiše: *“Njegov oče in mati sta se čudila”*. Ampak to še ni vse: na koncu reče Simeon Mariji: *“Tvojo dušo bo presunil meč.”*

Čeprav prihodnost potrdi Simeonove preroške sposobnosti - ko odrasli Sin zavrne Marijo (zaradi Očetove zadeve) do katastrofe vseh katastrof, da drži mrtvega Sina v naročju, **“Zdaj pustite mamu pri miru!”**

Ta Simeonova drznost odraža Božjo drznost. Ne samo do Marije; včasih Bog pričakuje tudi od mene poti, po katerih ne bi rad šel.

Na Svečnico se vse vrti okoli **luči**. To nam kaže starček Simeon. Brez njega bi morda **Luč** spregledali, ker je še tako neopazna. Vse svoje življenje je čakal na ta trenutek. Zdaj čuti, vidi, česar ni videl nihče drug: *“Gospodar, moje oči so videle Tvoje zveličanje, ki si ga pripravil pred obličjem vseh ljudstev”* (Lk 2,29-32)

Da ne bi pozabili, da Jezus želi biti **luč** za nas, blagoslovljamo na ta dan sveče. Pri krstu je vsak od nas prejel svečo. Sveče spremljajo prvoobhajance k Jezusovi mizi. Ko si novoporočenca podelita zakrament svetega zakona, prižgeta svečo. Ko se poslavljamo od naših pokojnih in na njihovih grobovih, prižigamo sveče. In tudi doma, ko molimo ali beremo Sveto pismo, prižgemo svečo, ali na praznični mizi; ko smo osamljeni ali potrti, nas svetloba sveče objame in vzbudi upanje. Sveča nam kaže, da je Jezus vedno pri nas, v lepih in težkih trenutkih. On je **luč** našega življenja.

